

Hellen Rinell
13 Hunan Road
T s i n g t a o.
Shantung. CHINA.

Göteborg den 3 nov. 1948.

N:r 247.

Älskade lilla du!

Den 30 sept. avsände Riksföreningen de 2 böcker, som jag beställt åt Oscar. Och dom är betalda med 70 %.

I går ringde mej en glad liten tös, som hade varit i Stockholm och förlovat sej. Hon hade haft så roligt sååå. Hon kommer väl upp till mej endera dagen.

Fru Alma Jansson ringde mej i går kväll och pratade länge och fick del av alla de nyheter jag nu hade att förtälja om förlovningar och amerikaresa osv. Dom hade förstas väntat att Egron skulle låtit höra av sej då han var här. Inte förr än nu har jag tänkt så långt att jag ju borde frågat henne varför dom inte var oah hörde honom. Men det skall hon väl få till livs någon annan gång den goda fru J. Dom tycktes i alla fall var pigga och krya allihop. Ja, vi ha alltså haft Egron och Wang här ett par dar. Det var intressant och roligt, även om vi knappast fick byta ord med E. själva. Dom hade ~~sex~~ 9 sammankomster av olika slag. Bl. a. var dom i Carl-Johansskolan på måndag morron. John Ericsson hämtade dom och skjutsade dom dit. Därifrån via frukost till Göteborgs Predikantförbund som sammanträdde i vår kyrka måndag förm. kl. 11. Margit Sjöberg var t.f. överlärare i sin skola den veckan. Och hon ordnade det så att hon kunde samla 6 klasser som fick höra de båda gulingarna. Och dom hade så roligt så, sa Margit. Men vi hade också roligt. På lördagsvällen berättade W. om sitt liv, dess yttre konturer, sin omvändelse och sitt arbete tills nu. Det var intressant och bra. Men jag tror att söndagsförm. tog priset. Då talade han över Joh. 3:16 med svarta tavlans hjälp. Det var verkligt gripande. Jag tycker att det är så roligt att W. är så evangeliskt inställd. Du vet att folk bestämmer sej så lätt för att en lärare nog inte är så varmhjärtad. Det tråkiga var att vi fick höra Egron så lite. Men det vi fick var värdefullt.

Jag fick inte frågat Egron om han visste något om godset deras. Det är hemskt synn om dom, som har förlorat allt. Vi har ju blivit av med våra mattor och som du säger en del andra saker som du sänt hem. Men det är ju lite mot deras. Å andra sidan är det väl bra tråkigt att inte få jäsa med en fin matta ovanuppå sitt golv. Men en får ju vara tacksam att en har sin gamla trasmatta. Och så får en ju vara tacksam att det inte var en båt med dom själva ombord, som gick på grund. Jag ringde just nu till Larne-liuses för att fråga om dom visste något om saken. Men ingen av dom var hemma. Att du tänkte också på min shantungklänning! Vet du jag gav den åt Rätta tan i somras. Hon kan ju använda kortare klänningar än jag.

I förrgår var vi på Mirjams födelsedag. Det är då för konstigt att hon är 50 år. Och du sen! Snart. Det var en förtjusande trevlig fest dom hade ordnat till. Det var först thésupé, sittande bord. Senare fruktbord, som var stående. Där bjöds bl. a. på bananer och apelsiner som vi inte har sett på länge. Kl. 11.45 serverades kaffe med tårta. Och så skaffade vi oss bilar så gott vi kunde och for hem. Vi höll förstas många trevliga tal också. Och det är inte svårt att hålla tal för Mirjam. Hon har den där generösa läggningen som aldrig stänger sitt hem, då hon har möjlighet att hålla det öppet. För alla de gånger hon själv legat i badkaret för att kunna bädda åt 4-5-6 stycken i sina rum. Jag vet att det var ett par unga flickor, som tillhört församlingen men kommit på avvägar. Dom trivdes i alla fall hos Mirjam och Ernst. Och jag vet att dom reserverade varje fr

fredagskväll för dessa båda flickor. Det var under kriget, då det var ont om allting. Mirjam satt där och handarbetade med dom och drack kaffe med dom och pratade med dom. Och Ernst gjorde väl sina inlägg i samtalen antar jag. Ja, deras hem har i många år varit en verklig själavårdscentral för många människor som behövde dom. De här båda flickorna var inte på något sätt intressanta eller så roliga att ha hos sej. Det var det personliga ansvaret för unga människor som kom dom att ta hand om flickorna och många många andra. - Vi var väl minst ett 50-tal gäster på Mirjams dag tror jag. Jag hamnade mitt uppe i smöret vid placeringen. Mirjam hade sin svärfar på sin vänstra sida och på den högra Maurütz Köllerström-Ester Colldén-Ernst Jonsson-Tillan Köllerström-Dohn Berg-Dolly Ernerot osv. Det var väl förnämligt? Så sjöngs där; Hanna Länsberg hade gjort ihop en sång eller vida om Mirjam och Maj Zandhers en annan. Dom var väldigt roliga. Kanske kan jag komma över dom och skicka dom till dej någon gång.

Du frågar Ruth efter kläderna, som hon skulle skicka. Du menar väl dom som jag hade här och som syster? skulle ha? Dom skickade i så fall Doris när hon var hemma. Och Dodo har fått brev från henne sedan som vi eftersänt. ~~xxxxxx~~ Och jag förmodar att det var erkännande på paketet, fastän Dodo inget sagt därom. Smyckena har jag ju kvar här.

Härmed har jag ju kommit in på brevet av den 14 okt. till flickorna, vilket jag fått låna i dag. - Vi ska väl ordna så Dodo får lämpliga koffertar. Men vi gör inge förr än hon kommer. Jag vet inte riktigt när hon kommer. Men hon ville vara i Älvsjö 1½ månad. Jag har frågat henne men inte fått svar på det ännu. Hon syr förstås vilt redan nu på varje led dig stund. Det är klart att hon går lite för hårt åt sej. Men hon får väl vila sedan. Hon var väldigt glad att telegrammet kom innan dom förlovade sej. Det känns på ett annat sätt nu då hon vet att hon har er med sej. - Tänk att Bernie förlorat sin mamma. Och Dodo som hade glatt sej åt att hennes första uppgift i USA skulle bli att få hjälpa sin svärmor under hennes sjukdomstid. Och du som glädde dej åt att få korrespondera med fru H. på svenska. Ja, så går det. Holmqvist låter så trevligt svenskt.

Du undrar hur det gick med eran spis. Menar du den gamla spisen som ni fick av Kuhlins? Jag skall fråga om dom vet något.

Kalle Solberg ringde i dag och sa att han i förra veckan fått ett intressant brev från Oscar. Han skulle översända det till mej och bad att jag skulle läsa upp det på församlingsmötet nästa måndag.

Tänk att era höns drabbats av pest. Vad lever ni av? Hur räcker era pengar? Ni är väl undernärda. Vad skall man göra vid er?

Tidningarna och radion sparar inte på oroande meddelanden från Kina. Mandchuriet i de rödas händer. Kinesiska regeringen har avgått. De röda marschera fram mot Shansi-provinsen säges det. Kanske sedan Shantung? Ni säger ju att man inte ska tro tidningarna. Vad skall man då tro?

På måndag, den 8 ds, kommer Karin Ahlbom att avlägga bekännelse inför församlingen för att bli återupptagen. Det är roligt att Karin kommit därhän. Hennes ben är ju också mycket bättre även om det är långt till att dom skulle vara bra. Hon var med i Vallersvik, dit hon fick åka med Kalle och hade Ester B. till hjälp. I söndags var hon i kyrkan och hörde Wang. Tänk vilken gåva att Dodo blev så bra. Min första tanke när läkarna talade om nervinflammation var ju Karin. Tack gode Gud!

Nu är visst det här lilla brevet färdigt och kl. är strax 23 och jag skall gå och lägga mej. Gonatt med dej och sov så gott min älskling! Hälsa de kära omkring dej.

Din Lina